

Naučím sa:**Eucharistia**

Dnes si povieme o tom, na čo sa už celý rok pripravujeme, čo o malú chvíľu prijmete. Alebo mám radšej povedať: KOHO o malú chvíľu prijmete! Áno presne tak – reč je o Eucharistii, o Ježišovom Tele a Krvi, o jeho skutočnej prítomnosti v tejto sviatosti pod podobou chleba a vína...

Predstavte si, že na narodeniny dostanete vytúženého psíka. Dáte mu samozrejme meno, veď sa s ním chcete hrať, chcete aby vás mal rád a vy budete mať radi jeho. Takže budete spolu tráviť veľa času a preto ho potrebujete nejako volať... No a samozrejme, chcete sa ním pochváliť aj pred kámošmi, a tak si ho odfotíte do mobilu. Psíka si do školy vziať nemôžete, ale aspoň v mobile tam pôjde s vami... A keď sa stretnete s kámošmi, ukážete im fotku vášho psíka v mobile a hrdo poviete: *Toto je Bundy!*

Ale počkať! Naozaj?! Naozaj to, čo ukážete, je Bundy?! Nie je to náhodou iba jeho fotka? Zvláštne, však? Ako vieme my ľudia zosobniť veci s tým, čo ony predstavujú. Fotku Bundyho vieme rýchlo zosobniť so samotným Bundym. Toto nám nerobí žiaden problém...

Ale s prijatím toho, že Pán Ježiš je skutočne prítomný v kúsku premeneného chleba a v pár kvapkách premeneného vína – s tým má veľa ľudí stááááášny problém. Ale poďme poporiadku...

Čo je Eucharistia?

Eucharistia je sviatosť Kristovho Tela a Krvi, ktorú on sám ustanovil. Počas jeho Poslednej večere s apoštolmi, vzal do rúk chlieb, potom kalich, v ktorom bolo víno, a o týchto veciach povedal niečo dôležité. Zachytili nám to evanjelisti, tak si jedného z nich vypočujme:

Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: "Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku."

Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: "Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás." (Lk 22, 19-20)

Pán Ježiš to vymyslel naozaj super! Veď tým, čo použil (chlieb a víno) hneď aj niečo naznačil. Chlieb je krásny symbol. Na to, aby vznikol jeden bochník chleba, treba veéééľa jačmenných zrn, ktoré sa **musia spojiť, zomlieť**, a z takto vzniknutej múky vznikne chlebič. Preto je chlieb krásny symbol **jednoty**, ktorú s Pánom Ježišom vytvárame, keď prijímame eucharistický (premenený) chlieb. A súčasne je aj symbolom Ježišovej **obety**, ktorú za nás podstúpil na kríži, keď obetoval svoj život, aby sme my mohli žiť večne.

A rovnako je to s vínom... Aj ono vznikne až vtedy, keď je z veľkého množstva hroznových bobúl vylisovaná, vytlačená, hroznová šťava, a tá potom dozrieva v sude a premení sa na víno.

Oba symboly (chlieb a víno), ktoré Pán Ježiš použil, teda odkazujú na jeho obetu za nás, a na jeho jednotu s nami.

ALE POZOR!

My predsa veríme, že ten chlieb už po premenení nie je chlebom, ale Telom Pána Ježiša. A to víno už po premenení nie je víno, ale Krv Pána Ježiša. Takže po premenení (ktoré sa deje vo svätej omši) už naozaj nehovoríme iba o symboloch. Už sa jedná o reálne, skutočné Telo Pána Ježiša.

No ale... Prečo ho potom nevidíme?! Prečo vidíme stále iba chlieb a víno a nie telo a krv?

Odpoveď je síce jednoduchá, ale nie všetci ju chápu. Na jej pochopenie, treba mať vieru! My predsa veríme, že Pán Ježiš bol ukrižovaný, zomrel, ale tretieho dňa vstal z mŕtvych a už žije naveky, už nemôže nikdy zomrieť. Túto skúsenosť so vzkrieseným Pánom Ježišom nám dosvedčili aj samotní apoštolí, ktorí ho ešte 40 dní po jeho zmŕtvychvstaní vídali, jedávali s ním, rozprávali sa s ním, smiali sa s ním a počúvali jeho posledné poučenia... Ale vieme práve od nich, od apoštolov, že Ježiš mal vtedy už iné telo ako je naše (dokázal prejsť cez zatvorené dvere; v jednom jedinom momente, na tom istom mieste, ho jedni videli a druhí nie). A toto telo, ktorého kvality a vlastnosti my vlastne nepoznáme a nevieme ako sa toto *oslávené* telo správa, toto telo je ukryté v každom kúsku Eucharistie! Telo, ktoré môže byť vidieť (pozri si niektoré eucharistické zázraky) a súčasne ho vidieť nemusí byť... Ale je to skutočné, reálne telo, v ktorom prúdi reálna krv a preto veríme, že **v Eucharistii je skutočne prítomný Pán Ježiš so svojím telom a krvou!**

Eucharistia teda nie je ako fotka Bundyho! **Eucharistia je skutočná prítomnosť Pána Ježiša medzi nami!**

Čo je sväté prijímanie?

Vieme, čo znamená niečo prijať... Nieкто ti *niečo* ponúkne (napr. cukrík) a ty si *to niečo* vezmeš. Ten samotný skutok odovzdávania na jednej strane a zobratia na strane druhej sa volá *prijímanie*. Ak ide o odovzdanie–prijatie niečoho tak vzácneho a svätého, ako je Eucharistia hovoríme jednoducho o **svätom prijímaní**. Sväté prijímanie je teda akt (skutok) odovzdania Tela a Krvi Pána Ježiša vo sviatosti Eucharistie (zo strany kňaza), a jeho prijatia (zo strany veriacich).

Pri tom prebieha krátky dialóg:

(kňaz): Telo Kristovo.

(veriaci): **Amen.**

Slovo *amen* je hebrejského pôvodu a znamená: *veru; verím; skutočne; tak je*. Jedná sa teda o **slovko súhlasu**. Keď nám kňaz podáva Eucharistiu, a pritom nám povie, že nám vlastne podáva *Telo Kristovo*, a ja na to odpoviem *Amen*, to akoby som povedal: **Áno, ja skutočne verím, že v tejto sviatosti, v tomto kúsku premeneného chleba, sa ukrýva skutočný Pán Ježiš!**

Sväté prijímanie je teda chvíľou nášho zjednotenia sa s Pánom Ježišom! Preto je potrebné, aby sme za túto chvíľu vedeli aj poďakovať, ale sa na ňu aj pripraviť...

Eucharistický pôst

Na prijatie Pána Ježiša v Eucharistii sa pripravujeme tak, že dodržiavame *eucharistický pôst*. To znamená, že **hodinu pred svätým prijímaním nič nejeme ani nepijeme** (okrem čistej vody a liekov).

Svätá omša je predsa hostina, pri ktorej nás Pán Ježiš nasýti svojím telom. Asi by bolo neslušné, keby sme boli pozvaní k niekomu na hostinu, a my by sme sa predtým doma dosýta najedli, potom prídeme na hostinu a povieme – Ja som už jedol doma, už som plný, to čo ste navarili vy, si nechajte! Aj pre hostinou, na ktorú nás nieкто pozve, sa postíme, nejeme...

Preto, z úcty voči Pánu Ježišovi, nejeme nič pred svätým prijímaním (ani cukríky, ani žuvačky, ani sladené a inak ochutené nápoje); prsto nič!